

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Meditatio XXV. De præstantia, utilitate, & necessitate Orationis mentalis,
& vocalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

Die Nona.

*De multiplici Sacrificio Lan-
dis Dei.*

MEDITATIO XXV.

*De præstantia, utilitate, &
necessitate Orationis Men-
talis, & Vocalis.*

*Text. Re-
gul. c. 20.*

*Omino Deo univ[er]sum
omni humilitate, & p[er]se-
tis devotione supplicando
est: & non in multiloquio
sed in puritate cordis, &
compunctio[n]e lacrymarum nos exaudie-
mus.*

*Luc. 10.
89.*

*Prælud. Imaginare tibi Mariam
Magdalenam sedentem secus pedes Do-
mini, & audientem verbum illius, ac
mirâ suavitatem mentis meditanti-
ra Christi, Martham verò externo mi-
nisterio Christo inservientem.*

*Punct. I. Consid. Orationem
fiat per modum soliloquij, discurrens
de vitâ & passione Christi, atque
seu de quatuor novissimis; sive*

modum colloquij animæ quasi in intimum divinæ majestatis conclave admiffæ, tantæ esse præstantiæ, ut 1. animam sic Deum alloquentem, vel cum ipso colloquentem, reddat ei familiarissimam, contubernalem, amicam & sponsam, 2. Iplis Seraphinis & Beatis Deum incessanter benedicientibus in cælo sociâ, ac similem. 3. Contra omnes demonis tentationes fortem, potentem, ac formidabilem, ut ad illam precibus militiam non audeat propius accedere, metuens robur, quod illi oratio subministrat. 4. Imò, quod stupendæ excellentiæ & virtutis est, per orationis potentiam vinci invincibilem, & ligari omnipotentem: ut patet per exempla Abrahami, Jacob, Moysis, Iosue, Eliæ &c. in sacra Scripturâ, dum Deus, & omnia creata obdixerunt voci hominis orantis; dicente S. Chrysologo per hanc Moyses fit Deus, & ad suos triumphos militares mandat omnia elementa. O animæ dignitas! & gaudium, & voluptas! admitti in illud aureum sanctissimæ Trinitatis triclinium, ad sermocinandum in secreto Deitatis conclave ceu creaturam cum suo Conditorre, subditam cum Rege, famulâ cum Domino, reâ cum suo Iudice, & grotam cum cû Medico, filiam cû amantiissimo Patre,

Orationis præstantia & vis.

Chrysol. l. 2. de orat. Deum.

Ligat Deum.

S. Pet. Chrysol.

o L
XXV
itate,
Men
ver
te, & p
supplic
multiloq
e corda
exaud
ibi
as p
tanem
extero
em.
onem,
discurre
atque
; live
modu

Genf. 1. 3.
6. 1.

sponsamque cum dilectissimo suo spou-
so. *Beata anima, quæ sic loquentem Deum
in se audit, & de ore ejus consolans
verbum accipit. Beatæ aures, quæ vociferan-
tis sonantem, sed intus auscultant verbum
docentem.*

Ejus utili-
tates &
symbola.

*Punct. II. Confid. Innumerabiles uti-
lis orationis utilitates. Nam 1. Ora-
tio est veluti fons siccam cordis, ani-
mæ, operumque aream irrigans & fecun-
dans. 2. Est quasi nervus, dantem vi-
gorem membris ad currendam viam
mandatorum Dei. 3. Est aditus ad
animam, corpus omnium actionum spiri-
tualium vivificans & vegetans. 4. Est
tanquam sol, cœlestes influentias com-
municans, intellectum illuminans ad
SS. Fidei mysteria, resque supernatu-
rales & cœlestes cognoscendas & de-
cogitanda omnia acta vitæ præparans,
ut nihil lateat incorrectum, vel corruptum
ne indigens. 5. Est instar ignis re-
verentiam ad pios affectus inflammans de-
votum, perficiens, sanctificans, confortan-
s & Deificans.*

*Exsurge anima mea, exsurge, & in-
sape Deo tuo psallendo & orando
mas, sicut pullus hirundinis, etiam de
lecto tuo frequenter meditare, in
lumba, gemendo, suspirandoque
amore, desiderando ardentem, am-
santem*

gando suaviter, fruendo incessanter.

Punct. III. *Consid.* Æqualem esse quotidianæ orationis respectu animæ, ac cibi respectu corporis necessitatem.

1. Namque sine cibo corpus quotidie deficit, pallefcit, & languet; sic in anima sine oratione mentali omnium virtutum vigor tepescit. 2. Sine pane, vel esca corpus sensim laborare, & operari non valet, deficientibus viribus; sic honorum operum fervor, gratia, & merita diminuuntur in anima sine oratione. 3. Tandem corpus fame perire debet, & mortuum vermibus, ac fœtore consumitur; sic tepescente orationis spiritu, & subrepentibus otio, ac negligentijs, anima disponitur ad mortalem lapsum, ad vermes, ad fœtorem carnalium, & mundanorum desideriorum.

(Examen institue super hac veritate.

Experior omnino, pijsime Domine, hanc ipsissimam esse veritatem, nisi enim semper lex tua meditatio mea est, intellectus meus meris vanitatibus distrahitur, affectus voluntatis languent, gustus spiritualium rerum desipit, hora nimis longa videtur, tardè accedo, interrumpo, indormio, vel omitto, & sensim in cordis insensibilitatem delabor.

Ejus summa necessitas, cum sit cibus animæ.

Vc-

Verumtamen conabor delectari,
 tari, exercitari, & scopare spiritum
 um, Deoque universorum Domino cum
 omni humilitate, & devotione impli-
 care, non in multiloquio tantum
 cali, sed internâ puritate cordis, &
 vore devotionis, & lacrymâ compen-
 sationis, ut exaudiri merear in simplici-
 tate animæ meæ, Te Domino meo les
 Christo præstante per gratiam tuam ex-
 citantem, moventem, pigritiam meam
 existimulantem, omnésque susce-
 rationis actus comitantem & petentem.

DIGRESSIO XVII.

*De sancta Orationis; & Angelica
 Psalmodia eminentissima
 præstantia.*

THEOPHOBVS.

(I.)

UT inter has duas divini sacrificii
 Laudis species ab oratione excedat
 mur, quatenus mentalem completam
 & vocalem, divinè sensit de ea ille
 fricanus Præsul, hæc proferendo: *qui rectè vivit, qui rectè novit orare.*

S. Aug.

hom. 4. c. 27.

302